

NUTEISTŪJŲ ASMENŲ PERDAVIMO KONVENCIJA

Valstybes Europos Tarybos nares ir kitos valstybes šios Konvencijos signatares, manydamos, kad Europos Tarybos tikslas yra palaikyti kuo artimesnius ryšius tarp jos nariu;

noredamos labiau išplesti tarptautinį bendradarbiavimą baudžiamojoje srityje;

manydamos, kad šis bendradarbiavimas turetu pasitarnauti teisingumo vykdymo interesams ir sudarytu palankias sąlygas nuteistu asmenu socialinei reabilitacijai;

manydamos, kad dėl šių tikslų reikia, jog užsieniečiai, nubausti laisvės atėmimu už nusikalstama veikla, turetu galimybę atlikti bausmę įprastoje socialinėje aplinkoje;

suprasdamos, kad geriausiai galima tai pasiekti juos perduodant jų valstybei,

susitare:

1 straipsnis

Definicijos (apibrėžimai)

Šioje konvencijoje vartojami terminai:

- a) "nuteisimas" - visoks limituotas ar neapibrėžtas laisvės atėmimo budas arba teismo paskirta bausmė už nusikalstama veikla;
- b) "nuosprendis" - teismo sprendimas paskirti bausmę;
- c) "nuteisusioji valstybė" - valstybė, nuteisusi asmenį, kuris gali būti arba jau yra perduotas;
- d) "valstybė, kurioje atliekama bausmė" - valstybė, kuriai gali būti arba jau yra perduotas nuteistasis, kad ten atliktu savo bausmę.

2 straipsnis

Pagrindiniai principai

1. Valstybes abipusiškai išipareigoja pagal šioje Konvencijoje numatytas sąlygas kuo artimiau bendradarbiauti perduodant nuteistus asmenis.
2. Pagal šios Konvencijos nuostatas vienos valstybes teritorijoje nuteistas asmuo gali būti perduotas kitai valstybei, kad ten atliktu jam paskirta bausmė. Pagal šią Konvenciją asmuo gali pareikšti pageidavimą, kad būtų perduotas arba į nuteisusią valstybę, arba valstybę, kurioje turės atlikti bausmę.
3. Kad asmuo būtų perduotas, gali prašyti nuteisusioji valstybė arba valstybė, kurioje bus atliekama bausmė.

3 straipsnis

Perdavimo sąlygos

1. Perdavimas gali vykti tik pagal šias Konvencijos sąlygas:

- a) nuteistasis turi būti valstybes, kurioje atliks bausmę, išėivis;
- b) nuosprendis turi būti galutinis;
- c) bausmės, kuria nuteistasis turi atlikti, laikas turetu būti mažiausiai šeši mėnesiai nuo prašymo perduoti padavimo datos arba neterminuotas;

- d) nuteistasis arba jam atstovaujantis asmuo turi sutikti, kad nuteistasis būtų perduotas, jeigu viena iš valstybių perdavimo laiko butinu dėl nuteistojo amžiaus arba fizinės ar protinės jo būklės;
- e) veikimas arba neveikimas, už kuriuos baudžiama, turetu būti laikomi nusikalstama veika ir toje šalyje, kur bus atliekama bausmė, ir jeigu tokia nusikalstama veila būtų padaryta jos teritorijoje, už tai būtų baudžiama, o
- f) nuteisusioji valstybė ir valstybė, kurioje bausmė atliekama, turetu būti pasirašiusios perdavimo sutartį.

2. Išskirtiniais atvejais valstybės gali susitarti dėl perdavimo netgi tuo atveju, jeibauses, kuria nuteistasis turi atlikti, laikas yra trumpesnis už terminą, numatytą 1 dalyje c punkte.

3. Kiekviena valstybė Konvencijos pasirašymo, atidavimo ratifikuoti, priėmimo, aprobavimo ar prisijungimo metu gali Europos Tarybos Generaliniam Sekretoriui adresuotoje deklaracijoje nurodyti, kad ji noretu išbraukti viena iš 9 straipsnio 1 dalyje a ar b punktuose numatytą santykiu su kitomis šalimis proceduru.

4. Kiekviena valstybė bet kuriuo metu Europos Tarybos Generaliniam Sekretoriui pasiūstoje deklaracijoje gali apibrežti šioje Konvencijoje vartojama "išėivio" terminą.

4 straipsnis

Isipareigojimas teikti informacija

1. Kiekviena nuteistąjį, kuriam gali būti taikoma ši Konvencija, su jos turiniu turi supažindinti nuteisusioji valstybė.

2. Jeigu nuteistasis išreiške pageidavimą jį nuteisusiai valstybei, kad nori būti perduotas pagal šią Konvenciją, tai ši valstybė turi kaip galima greičiau, kai tik galutinis nuosprendis išgalioja, informuoti apie tai valstybė, kurioje bus atliekama bausmė.

3. Turetu būti teikiama tokia informacija:

- a) nuteistojo pavardė, gimimo data ir vieta;
- b) prireikus, jo adresas valstybėje, kurioje atliekama bausmė;
- c) faktų aprašymas, įskaitant nuteisimą;
- d) bausmės atlikimo pradžios data, trukmė ir pobudis.

4. Jeigu nuteistasis pareiške norą būti perduotas pagal šią Konvenciją valstybei, kurioje atliks bausmė, tai nuteisusioji valstybė pagal valstybes, kurioje bus atliekama bausmė, prašyma turi perduoti visa 3 dalyje numatyta informacija.

5. Nuteistasis turi būti raštu informuojamas apie visus veiksmus, atliekamus vienos ar kitos valstybės, pagal prieš tai minėtą dalį, taip pat ir apie visus sprendimus, susijusius su perdavimo prašymu, priimtus vienos iš šių valstybių.

5 straipsnis

Prašymai ir atsakymai

1. Prašymai dėl perdavimo ir atsakymai turi būti raštiški.

2. Prašanciosios valstybės Teisingumo ministerija adresuoja prašymą reikiamos valstybės Teisingumo ministerijai. Atsakymai turi būti pateikiami tais pačiais kanalais.

3. Bet kuri puse deklaracijoje, adresuotoje Europos Tarybos Generaliniam Sekretoriui, gali nurodyti, kad ji naudos kitus komunikacijos būdus.

4. Gavusioji prašymą valstybė turi kaip galima greičiau informuoti prašanciąją valstybę apie savo sprendimą priimti ar atmesti perdavimo prašymą.

6 straipsnis

Pateisinamieji dokumentai

1. Valstybe, kurioje atliekama bausme, nuteisusios valstybes prašymu turetu pastarajai pateikti:

- a) dokumenta ar deklaracija, nurodancia, kad nuteistasis yra tos valstybes išėivis;
- b) kopija Istatymu, galiojanciu valstybeje, kurioje atliekama bausme, pagal kuriuos veikimas arba neveikimas, už kuriuos yra teisiama nuteisusioje valstybeje, taip pat yra nusikalstama veika ir valstybeje, kurioje atliekama bausme, ir už tai butu baudžiama, jeigu tas veikimas arba neveikimas butu padarytas jos teritorijoje;
- c) deklaracija su informacija, numatyta 9 straipsnio 2 dalyje.

2. Jeigu yra pateiktas prašymas del perdavimo, tai nuteisusioji valstybe turi pateikti valstybei, kurioje bus atliekama bausme, jeigu tik viena ar kita iš šių dviejų valstybiu nenurode, kad ji neduos sutikimo perdavimui, šiuos dokumentus:

- a) teismo nuosprendžio patvirtinta kopija ir teisetai pritaikytus potvarkius (dispozicijas);
- b) nurodyma apie jau atliktos bausmes trukme, Iskaitant informacija apie parengtini sulaikyma, bausmes atidejima ar kitus aktus, susijusius su bausmes atlikimu;
- c) 3 straipsnio 1 dalies d punkte numatyta deklaracija, patvirtinancia sutikima buti perduotu; ir
- d) kiekviena karta, kai bus reikalingas bet koks medicininis ar socialinis nuteistojo Ivertinimas, visa informacija apie jo gydyma jI nuteisusioje valstybeje ir rekomendacijas, kaip ta gydyma testi valstybeje, kurioje bus atliekama bausme.

3. Nuteisusioji valstybe ir valstybe, kurioje bus atliekama bausme, gali prašyti kuriu nors dokumentu ar deklaraciju, numatytu aukšciau minetose 1 ir 2 dalyse, prieš pateikiant prašyma del perdavimo ar prieš priimant sprendima del sutikimo ar nesutikimo perduoti.

7 straipsnis

Sutikimas ir patikrinimas

1. Nuteisusioji valstybe turi pasirupinti, kad asmuo, privalantis duoti savo sutikima del perdavimo pagal 3 straipsnio 1 dall, tai atliktu savanoriškai ir visiškai Isisamonines šio akto juridines pasekmes. Procedura, susijusi su šiuo procesu, yra nustatoma nuteisusios valstybes Istatymu.

2. Nuteisusioji valstybe, tarpininkaujant konsului ar kitam pareigunui, paskirtam susitarus su valstybe, kurioje atliekama bausme, turi suteikti galimybe valstybei, kurioje atliekama bausme, patikrinti, ar sutikimas buvo duotas pagal ankstesneje dalyje numatytas salygas.

8 straipsnis

Perdavimo pasekmes nuteisusiajai valstybei

1. Kai valstybe, kurioje atliekama bausme, paima nuteistaji I savo globa, bausmes atlikimas jI nuteisusioje valstybeje yra sustabdomas.

2. Nuteisusioji valstybe negali testi bausmes vykdymo, kai valstybeje, kurioje atliekama bausme, laikoma, kad bausmes atlikimas yra pasibaiges.

9 straipsnis

Perdavimo pasekmes valstybei, kurioje atliekama bausme

1. Valstybes, kurioje atliekama bausme, kompetentingos valdžios instancijos turi:

- a) arba pacios testi bausmes atlikima, remdamosi teisiniais arba administraciniais sprendimais, pagal 10 straipsnyje numatytas sąlygas;
- b) arba tos valstybes teisiniu ar administraciniu sprendimu pakeisti bausme, pakeičiant nuteistosios valstybes paskirtas baudžiamąsias sankcijas, valstybes, kurioje atliekama bausme, Istatymuose už tokį patį nusikaltimą numatytais sankcijomis pagal 11 straipsnyje išdestytas sąlygas.

2. Kai valstybei, kurioje bus atliekama bausme, yra pateiktas prašymas, ši prieš nuteistojo perdavimą turi nurodyti nuteisusiąją valstybę, kuri iš šių dviejų procedurų bus taikoma.

3. Bausmės atlikimą nustato valstybės, kurioje atliekama bausme, Istatymai ir tik ši valstybė yra kompetentinga priimti bet kokius atitinkamus sprendimus.

4. Kiekviena valstybė, kurios vidaus teisė draudžia viena iš 1 dalyje numatytų procedurų, noredama imtis priemonių, kurių objektas kitos valstybės teritorijoje yra asmenys, dėl savo psichinės būklės pripažinti nepakaltinamais už nusikaltimą, ir kuri yra nusiteikusi pasirūpinti šiais asmenimis, pratesdama jų gydymą, gali nusiųsti deklaraciją Europos Tarybos Generaliniam Sekretoriui nurodydama, kokia procedūra bus pasirinkta tokiu atveju.

10 straipsnis

Bausmės atlikimo testinumas

1. Tuo atveju, kai bausmės atlikimas tesiamas, valstybė, kurioje atliekama bausme, yra susieta juridiniu pagrindu ir bausmės trukmė yra tokia, kokia buvo priimta nuosprendžio metu.

2. Tačiau, jeigu bausmės pagrindas ar trukmė prieštarauja valstybės, kurioje atliekama bausme, Istatymams, jeigu šios valstybės Istatymai to reikalauja, ši valstybė gali juridiniu ar administraciniu nutarimu pritaikyti šia bausme prie bausmės ar priemonių, numatytų tos valstybės Istatymuose už tokio pat pobūdžio nusikaltimą. Ši bausmė ar priemonės savo esme kiek imanoma turi atitikti nuteisimo metu paskirtą bausmę. Ji negali nei pasunkinti, nei pailginti trukmės ir negali viršyti valstybės, kurioje atliekama bausme, Istatymuose numatyto maksimumo.

11 straipsnis

Bausmės konversija (pakeitimas)

1. Bausmės pakeitimo atveju turi būti taikomos valstybės, kurioje atliekama bausme, Istatymuose numatytos procedūros. Konversijos metu kompetentinga institucija:

- a) turi apsiriboti gautais duomenimis kaip faktais tiek, kiek jie tiksliai ir besalygiškai išaiškėja iš nuosprendžio, kurį paskelbė nuteisusioji valstybė;
- b) negali pakeisti laisvės atėmimo bausmės pinigine sankcija;
- c) turi visiškai išskaityti visa laisvės atėmimo laikotarpį, kurį nuteistas asmuo jau išbuvo kalėjime; ir
- d) nepabloginti nuteistojo teisinės padėties, atsitiktinai nesusieti minimalia sankcija, numatyta valstybės, kurioje atliekama bausme, Istatymuose už padarytą ar padarytus nusikaltimus.

2. Jeigu konversijos procedūra vyksta po nuteistojo asmens perdavimo, valstybe, kurioje atliekama bausmė, turi ta asmenį saugoti areštineje ar kitu būdu užtikrinti jo buvimą valstybeje, kurioje atliekama bausmė, iki šios procedūros pabaigos.

12 straipsnis

Bausmės dovanojimas (malone), amnestija, bausmės sušvelninimas

Kiekviena Šalis, vadovaudamasi savo Konstitucija ar kitais Įstatymais, gali suteikti malone, sušvelninti bausmę ar paskelbti amnestiją.

13 straipsnis

Nuosprendžio peržiurejimas

Tiktai nuteisusioji valstybė turi teisę nuspresti, ar reikia peržiureti nuosprendį.

14 straipsnis

Bausmės vykdymo nutraukimas

Valstybė, kurioje atliekama bausmė, turi baigti bausmės vykdymą, kai tik nuteisusioji valstybė informuoja apie tokius norus, sprendimus ar priemones, dėl kurių bausmės vykdymas turi būti nutrauktas.

15 straipsnis

Informacija apie nuosprendžio vykdymą

Valstybė, kurioje atliekama bausmė, suteikia informaciją, susijusią su nuosprendžio vykdymu, valstybei, kurioje buvo teisiama:

- a) jeigu joje laikoma, kad bausmės vykdymas pasibaigė;
- b) jeigu nuteistasis asmuo pabėgo nebaigęs atlikti bausmę;
- arba
- c) jeigu nuteisusioji valstybė prašo specialios ataskaitos.

16 straipsnis

Pervežimas

1. Šalis, vadovaudamasi savo Įstatymais, turi suteikti sąlygas nuteistajam asmeniui pervežti per jos teritoriją, jeigu kita Šalis pareiškė tokį prašymą ir ji pati yra susitarusi su kita Šalimi arba su trečiaja valstybe dėl to asmens pervežimo į jos teritoriją arba iš jos teritorijos.

2. Šalis gali atsisakyti suteikti sąlygas pervežimui:

- a) jeigu nuteistas asmuo yra jos išeivis;
- arba
- b) jeigu nusikaltimas, už kurį buvo paskirta bausmė, nėra laikomas nusikaltimu pagal joje galiojančius Įstatymus.

3. Prašymai pervežti ir atsakymai turi būti perduodami kanalais, kurie yra numatyti 5 straipsnio 2 ir 3 dalyse.

4. Šalis gali suteikti sąlygas nuteistajam asmeniui pervežti per jos teritoriją, kai to prašo trečioji valstybė, jeigu ta valstybė yra susitarusi su kita Šalimi dėl pervežimo į teritoriją arba iš jos.

5. Šalis, kurios yra prašoma leisti pervežti, nuteistajį asmenį gali laikyti areštineje tik tiek laiko, kiek to reikia pervežimui per jos teritoriją.

6. Šalis, į kuria kreipiamasi dėl pervežimo, gali būti prašoma duoti garantijas, kad nuteistasis nebus nei persekiojamas, nei sulaikomas, išskyrus tai, kas numatyta ankstesneje dalyje, nei jokiais kitais apribojimais varžoma jo asmeninė laisvė tranzitines šalies teritorijoje pagal ankstesnius įvykius ar apkaltinamuosius nuosprendžius iki jo išvykimo iš nuteisusios valstybės teritorijos.

7. Nereikia prašyti leidimo pervežimui, jeigu pervežama oro transportu ir nėra numatyta jokių nusileidimų. Tačiau kiekviena šalis gali pasirašymo ar ratifikavimo, sutikimo, aprobavimo ar prisijungimo dokumentu atidavimo metu deklaracijoje, adresuotoje Europos Tarybos Generaliniam Sekretoriui, reikalauti, kad ją informuotu apie kiekviena pervežimą per jos teritoriją.

17 straipsnis

Kalba ir išlaidos

1. Informacija pagal 4 straipsnio 2 ir 4 dalis turi būti pateikta tos šalies kalba, kuriai ji yra skirta, arba viena iš oficialiu Europos Tarybos kalbu.

2. Išskyrus išlygas, numatytas šio straipsnio 3 dalyje, neturi būti reikalaujama jokio prašymo dėl pervežimo vertinimo.

3. Kiekviena valstybė, pasirašydama ar atiduodama savo ratifikavimo, sutikimo, aprobavimo ar prisijungimo dokumentus, deklaracijoje, adresuotoje Europos Tarybos Generaliniam Sekretoriui, gali reikalauti, kad prie prašymo dėl pervežimo ir juos lydinciu dokumentu būtų vertimai į tos valstybės kalbą arba viena iš oficialiu Europos Tarybos kalbu. Ta proga jos gali pranešti apie pasirengimą šalia oficialios Europos Tarybos kalbos ar kalbu priimti vertimus į bet kurias kitas kalbas.

4. Išskyrus tai, kas yra numatyta 6 straipsnio 2 dalies a punkte, dokumentai, kurie yra perduodami pagal šią Konvenciją, neturi būti patvirtinti.

5. Visas išlaidas, susijusias su šios Konvencijos taikymu, turi padengti valstybė, kurioje atliekama bausmė, išskyrus išlaidas, išskirtinai padarytas nuteisusios valstybės teritorijoje.

18 straipsnis

Pasirašymas ir įsigaliojimas

1. Ši Konvencija pateikiama pasirašyti Europos Tarybos valstybėms narems ir valstybėms, nesancioms naremis, tačiau dalyvavusioms tobulinant šią Konvenciją. Ji yra ratifikuotina, prie jos galima prisijungti ar jai pritarti. Ratifikavimo, prisijungimo, pritarimo dokumentai (raštai) atiduodami saugoti Europos Tarybos Generaliniam Sekretoriui.

2. Ši Konvencija įsigalioja pirma diena mėnesio, einancio po trijų mėnesių laikotarpio po to, kai trys valstybės narės išreiškia savo sutikimą laikytis Konvencijos pagal šio straipsnio 1 dalies dispoziciją.

3. Jeigu kuri nors valstybė signatara išreiškia savo sutikimą laikytis Konvencijos, ši įsigalioja pirma diena mėnesio, einancio po to, kai pasibaigia 3 mėnesių laikotarpis po ratifikavimo, prisijungimo ar pritarimo dokumentu atidavimo.

19 straipsnis

Valstybiu, nesanciu Europos Tarybos naremis, prisijungimas

1. Po to, kai Isigalioja ši Konvencija, Europos Tarybos Ministru Komitetas, pasitares su susitarianciosiomis Šalimis, gali pakviesti kuria nors valstybe, nesancia Tarybos nare ir neminima 18 straipsnio 1 dalyje, prisijungti prie šios Konvencijos, vadovaudamasis daugumos sprendimu, kaip yra numatyta Europos Tarybos Statuto 20 straipsnyje, bei vienbalsiai pritarus susitariančiuju Šaliu atstovams, dirbantiems Komitete.
2. Kiekvienoje prisijungiancioje valstybeje Konvencija Isigalioja pirma diena menesio, einancio po triju menesiu laikotarpio po to, kai prisijungimo dokumentai buvo atiduoti saugoti.

20 straipsnis

Taikymas teritorijoms

1. Kiekviena valstybe ratifikavimo, sutikimo, aprobavimo ar prisijungimo metu gali nurodyti teritorija ar teritorijas, kuriose ši Konvencija bus taikoma.
2. Kiekviena valstybe bet kuriuo metu veliau, pareikšdama apie tai Europos Tarybos Generaliniam Sekretoriui, išplecia šios Konvencijos taikyma kiekvienoje pareiškime nurodytoje teritorijoje. Tokioje teritorijoje Konvencija Isigalioja pirma diena menesio, einancio po triju menesiu laikotarpio po to, kai Generaliniam Sekretoriui Iteikiamas pareiškimas.
3. Kiekvienas pareiškimas, susijes su pirmosiomis šio straipsnio dalimis, del jame nurodytu teritoriju gali buti atsiimtas, pranešimu kreipiantis I Generalini Sekretoriu.

21 straipsnis

Laikinas taikymas

Ši Konvencija taikoma vykdant nuosprendžius, paskirtus prieš Konvencijos Isigaliojima ar po jo.

22 straipsnis

Ryšys su kitomis konvencijomis ir susitarimais

1. Ši Konvencija neturi Itakos teisems ir Isipareigojimams, kylantiems iš sutarciu del ekstradicijos bei kitu sutarciu del bendradarbiavimo teisiniais klausimais, kur aptariamias sulaikytuju asmenu perdavimas akistatos ar parodymu davimo tikslu.
2. Jeigu dvi ar daugiau šaliu jau yra susitarusios ar sudariusios sutartl del nuteistuju asmenu perdavimo arba kitaip aptarusios savo santykius šiuo klausimu, arba jos ruošiasi tai padaryti ateityje, jos turi pritaikyti ta susitarima ar sutartl arba sureguliuoti santykius pagal šia Konvencija.
3. Ši Konvencija neturi Itakos valstybiu, prisijungusiu prie Europos Konvencijos del baudžiamuju nuosprendžiu tarptautinio galiojimo, teisei sudaryti dvišales ar daugiašales sutartis viena su kita šioje Konvencijoje aptariamais klausimais, kad papildytu jos nuostatas ar palengvintu joje išdestytu principu pritaikyma.
4. Jeigu prašymas perduoti nuteistus asmenis remiasi dviem šaltiniais – duotaja Konvencija ir Europos Konvencija del baudžiamuju nuosprendžiu tarptautinio galiojimo – ar kokiu kitu susitarimu ar sutartimi del nuteistu asmenu perdavimo, pasirašancioji Šalis, pateikdama prašyma, nurodo, kokio dokumento pagrindu tai daroma.

23 straipsnis

Draugiškas ginču sprendimas

Europos Tarybos nusikalstamumo problemų Europos Komitetas yra informuojamas apie šios Konvencijos taikymą ir padarys viską, kad padėtų draugiškai išspręsti kiekvieną sunkumą, kuris gali iškilti taikant šią Konvenciją.

24 straipsnis

Denonsavimas

1. Kiekviena Šalis gali bet kuriuo metu denonsuoti šią Konvenciją pranešdama apie tai Europos Tarybos Generaliniam Sekretoriui.
2. Toks denonsavimas išgalioja pirmą dieną mėnesio, einančio po trijų mėnesių po pranešimo pateikimo Generaliniam Sekretoriui.
3. Ši Konvencija tebebus taikoma vykdamas nuosprendžius asmenims, kurie buvo perduoti pagal Konvencijos nuostatas iki denonsavimo išgaliojimo dienos.

25 straipsnis

Informacija

Europos Tarybos Generalinis Sekretorius informuoja visas valstybes Europos Tarybos nares, valstybes, nesancijas jos naremis, bet dalyvavusias rengiant šią Konvenciją, ir kiekviena valstybė, prisijungusia prie šios Konvencijos:

- a) apie pasirašymus;
- b) apie ratifikavimo, sutikimo, aprobavimo bei prisijungimo dokumentų atidavimą saugoti;
- c) apie šios Konvencijos išgaliojimo datą pagal 18 straipsnio 2 ir 3 dalis, 19 straipsnio 2 dalį ir 20 straipsnio 2 ir 3 dalis;
- d) apie kiekvieną aktą, deklaraciją, pranešimą ar informaciją, susijusius su šia Konvencija.

Tai patvirtindami, žemiau pasirašiusieji, atitinkamai išgalioja, pasirašo šią Konvenciją.

Sudaryta 1983 metų kovo 21 dieną Strasbure anglų ir prancūzų kalbomis. Abu tekstai yra autentiški ir sudaro vieną egzempliorių, kuris turi būti saugomas Europos Tarybos archyvuose. Generalinis Sekretorius turi pasiųsti patvirtintus nuorašus kiekvienai Europos Tarybos narei, taip pat valstybėms, nesancionoms Europos Tarybos naremis, kurios dalyvavo rengiant šią Konvenciją, ir visoms pakviestoms prie jos prisijungti valstybėms.